

У видимому немає окремого...

Віктор Неборак

У видимому немає окремого.

Усе переплетено.

В перетіканні — всі речі.

.....

Зірвана квітка перетікає у небуття.

Небуття — цвинтар окремого.

.....

Відокремлюючи себе, западаєшся в небуття,

спіпнеш, глухнеш,

не відчуваєш доторку,

втрачаєш смак і нюх.

.....

Твоє "я" — двері в не-існування.

Твоє "я" — твоє відокремлення.

.....

Найцінніше — безцінне, дароване.

Усе, що оцінюється, — ілюзія.

.....

Дихай небом, перебирай простором, пливи часом.

Не зав'язуй себе у вузол.

Відлунюй!

.....

Усе справжнє — поряд.

Усе маревне — далеко.

.....

Ти — погляд з невидимого назовні.

.....

А окреслюючи межі — поменшуєшся.

15-31 серпня 1998 р. Львів